

gav lakseoppdrett

Alle de store oppdrettselskaperne miljøsertifiserer nå sine anlegg etter en standard som tillater både rømming, ubegrenset bruk av lusmiddel og hydrogenperoksid samt giftige kitinhemmere. Illustrasjonsfoto: Ole Morten Melgård

- Det gjelder blant annet bruken av hydrogenperoksid i behandlingen mot lakselus. Men det er viktig å huske at da standarden ble ferdig i 2012, var det lite bruk av hydrogenperoksid. Det var vel ingen som trodde bruken skulle eksplodere slik den har gjort, sier hun.

I 2012 ble det brukt vel 2500 tonn av det etsende stoffet i norske oppdrettsanlegg. Ifjor ble det brukt over 42.000 tonn.

- Vi må derfor jobbe for at også hydrogenperoksid blir tatt inn i standarden når den nå skal revideres slik at det settes klare krav på hvordan og hvor mye hydrogenperoksid som kan brukes, sier hun.

Også såkalte kitinhemmere, som gjør at lakselusen ikke klarer å skifte skall, er tillatt brukt.

- Vi mener kitinhemmere bør forbys i oppdrettsindustrien ut fra

et føre-var-prinsipp, og vi vil kjempe for få til dette gjennom både norsk lovverk og i revisjonen av ASC.

- Hva med rømming?

- Vårt innspill var null fisk og ikke 300. Men vi var jo ikke den eneste som satt i gruppen som utformet kriteriene. ASC-standard er sett fra vårt ståsted ikke perfekt, men det var et kompromiss. Vi ønsker også å få inn krav i standarden at all oppdrettsfisk skal merkes slik at den kan spores direkte tilbake til anlegget den rømte fra. Det er den største svakheten ved ASC-ordningen, sier Andaur.

Hun understreker at WWF ikke får noen provisjoner eller økonomisk kompensasjon fra oppdrettere som blir ASC-sertifisert.

harald.berglihn@dn.no

Mest omfattende og ressurskrevende

Kristiansand: - Ifølge ASC Salmon-standard kan oppdretterne behandle med hydrogenperoksid så lenge behandlingsregimet er innenfor nasjonal lovgivers rammeverk, sier Kim Andre Karlsen, ansvarlig for ASC Salmon Standard i DNV GL - et av flere selskaper som sertifiserer oppdrettsanlegg.

- Vår oppgave er ikke å vurdere om kravene i lovgivningen eller ASC-standard er rett eller feil, men å sertifisere anleggene etter kriteriene som foreligger, sier Karlsen.

Han sier at ASC for tiden jobber med en ny versjon av standarden og at anlegg med

rømming vil få registrert avvik ved ASC-revisjoner.

- Eierne av ASC-standard er blitt bedt om å gjøre en vurdering om anlegget automatisk bør miste sertifikatet eller om slike typer avvik kan håndteres og lukkes etter normale avvikhåndteringsregler.

- Burde ikke brudd på kriteriene føre til at de også mister miljøsertifikatet?

- Det må gjøres individuell vurdering av årsaken til rømming. Det kan være grunner som anlegget selv ikke er skyld i, eller som er uforutsett eller ukjent. Skulle de få en rettskraftig dom mot seg, er det åpenbart at de mister sertifikatet. Men det vil

være lite motivasjonsskapende med hensyn til utvikling og forbedringsarbeid i næringen om virksomheten ikke får mulighet til å jobbe aktivt med forbedringsprosesser innenfor rammene for avvikhåndtering. Det gjelder også ved for høye lusenivåer som kan ramme selv de beste anleggene dersom eksempelvis et naboanlegg ikke følger reglene og fører til økt lusesmitte, sier han.

ASC-standard består av cirka 750 kravpunkter og en sertifisering er gyldig i tre år med årlige oppfølginger.

- Dette er den mest omfattende, ressurskrevende og kostbare standarden for oppdrett av laks, sier Karlsen.